

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 476

гр. Велико Търново, 17.12.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ВТОРИ ГРАЖДАНСКИ И ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на седемнадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ХРИСТИНА ДАСКАЛОВА

Членове: ЕМАНУИЛ ЕРЕМИЕВ
ИСКРА ПЕНЧЕВА

като разгледа докладваното от ХРИСТИНА ДАСКАЛОВА Въззивно частно търговско дело № 20214001000377 по описа за 2021 година

Производство по реда на чл. 274 ал. 1 т. 2 във вр. с чл. 129 ал. 3 от ГПК.

С Определение № 287/15.10.2021 год. по т. д. № 257/2021 год. Русенският окръжен съд върнал исковата молба на Б. С. К. от гр. Ветово против С. ЮС. П. от гр. Ветово поради неотстраняване на нередовностите и прекратил производството по делото.

Частна жалба против определението е подадена от Б. С. К. чрез адв. В. Д.. Счита определението за недопустимо, незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Исковата молба е подписана от пълномощника на ищеца, който е упълномощен писмено и е посочил своя адрес за връчване на книжа. Съдът не е посочил какво точно не е разбрал, за да стигне до извод за невъзможност да изведе основанието на иска и претенциите. Изводът на съда е абстрактен, неверен и неразбираем, доколкото в исковата молба „последователно е развит пълния обем на фактическия състав на твърдения деликт“. Ищецът е направил искане за назначаване на съдебно-икономическа експертиза, която да установи точния размер на причинените вреди, до които би могъл да увеличи иска си. Изложил е фактите подробно и ясно, последователно и пълно. Съдът не е изпълнил задълженията си по чл. 5, чл. 6 и чл. 7 от ГПК. Моли съда да отмени обжалваното определение и да укаже на съда да продължи съдопроизводствените действия по делото.

Великотърновският апелативен съд, като взе предвид изложеното в частната жалба и доказателствата по делото, намира за установено следното:

В исковата си молба пред РОС ищецът Б. С. К. твърди, че е бил съдружник в „Интертранс-21“ ООД заедно с ответника С. ЮС. П.. На 03.05.2017 год. бил изключен. След отмяна на решението на общото събрание по съдебен ред, на 23.01.2020 год. бил възстановен като съдружник. След изключването му дяловете му са поети от ответника, като не е започнало отделно управление на активите на придобитото дружество, нито е изготвен заключителен и встъпителен баланс при преобразуването съгласно чл. 263з от ТЗ. Пзовава се на чл. 70 ал. 5 от ТЗ и счита, че „Интертранс-21“ ЕООД е едно недействително дружество. От ГФО се установява, че след като не е уредило имуществените отношения с ищеца, дружеството е станало свръхзадължено по см. на чл. 626 от ТЗ, но свръхзадължеността не е обявена от ответника като управител, поради което последният отговаря към ищеца-кредитор за причинените от забавата вреди. На 01.05.2018 год. ответникът П. учредил без съгласието на „Интертранс-21“ ООД друго конкурентно дружество „Интертранс 2018“ ЕООД, чрез което извършвал конкурентна дейност, довела до фактическо изземване на бизнеса на „Интертранс-21“ ООД, което пък от своя страна е довело до намаляване на икономическата стойност на дружествените дялове на ищеца. Ищецът не е известяван за учредяването и дейността на „Интертранс 2018“ ЕООД и не е давал съгласие за извършване на конкурентна дейност. Счита, че са нарушени разпоредби на Закона за защита на конкуренцията и на Закона за защита на търговската тайна. Твърди също, че е лишен от правото на дивидент за периода на изключването му.

Петитумът на исковата молба е за осъждане на ответника да му заплати обезщетение за имуществени вреди, представляващи намалената стойност на дружествения му дял в „Интертранс-21“ ООД, явяваща се като разлика на икономическата стойност на дружествения дял към момента на изключване на съдружника-ищец и икономическата стойност на дружествения дял към момента на възстановяването му, които вреди са причинени в резултат на противоправното поведение на ответника, изразяващо се в незаконното изключване на ищеца, извършването на конкурентна дейност с новоучреденото дружество „Интертранс 2018“ ЕООД, довело до изземване на бизнеса на „Интертранс-21“ ООД, съответно намаляване на икономическата стойност на дружествените дялове на ищеца, неизвършване от ответника като управител на дружеството и едноличен собственик на капитала на действия по изготвяне на нарочен счетоводен баланс към датата на прекратяване на членствените права, по определяне на дружествен дял и доброволното му изплащане и на нарочен счетоводен баланс към датата на възстановяването му като съдружник (в края на м. януари 2020 год.), при

неотделното управление на дължимото на ищеца при изключването му като съдружник до неговото възстановяване, която вреда включва и неполучените дивиденди от датата на изключване до датата на възстановяване, а в условията на евентуалност при установяване в процеса на делото на свръхзадължнялост към периода на увредата и обезщетение за вреди на осн. чл. 627 от ТЗ, ведно със законната лихва от датата на исковата молба.

При условията на евентуалност, ако съдът не присъди обезщетение по чл. 45 от ЗЗД, искането е да присъди обезщетение по чл. 59 от ЗЗД за неоснователно обогатяване на ответника от получените дивиденди с отпаднало основание и неправомерно получените ползи от завладения бизнес чрез конкурентно дружество, с което е намалил икономическата стойност на имуществото, съответно-на дяловете на ищеца в „Интертранс-21“ ООД, ведно със законната лихва от датата на исковата молба.

С Разпореждане от 14.09.2021 год. съдът е оставил исковата молба без движение като нередовна съгласно чл. 127 ал. 1 т. 4, 5 и 6 и чл. 128 т. 2 от ГПК. Указал на ищеца: 1. Да изложи ясно и кратко обстоятелствата, на които основава всяка от претенциите си; 2. Да формулира ясен петитум (искане към съда); 3. Да подпише исковата молба и 4. Съобразно уточненията да внесе 4% ДТ върху размера на всяка претенция и да представи платежния документ по делото.

С писмена молба в указания срок ищецът заявил, че претенцията по чл. 45 от ЗЗД е за нанесени му преки материални вреди в резултат на противоправното поведение на ответника, изразяващо се в несъставяне на нарочен счетоводен баланс, завладяване на бизнеса чрез незаконно преобразуване на дружеството и учредяване на конкурентно дружество при действаща законова забрана и прехвърляне на активи, договори и търговски отношение на новоучреденото дружество. В резултат на това поведение е причинена вреда, представляваща намалената икономическа стойност на дружествения дял към момента на изключване на ищеца и икономическата му стойност към момента на възстановяването му като съдружник. Петитумът е ответникът да бъде осъден да му заплати обезщетение за имуществени вреди, частично предявени в размер на 30 000 лв., ведно със законната лихва от датата на исковата молба. Представен е платежен документ за внесена ДТ в размер на 1 200 лв.

С обжалваното в настоящото производство определение съдът върнал исковата молба на осн. чл. 129 ал. 3 от ГПК и прекратил производството по делото.

Частната жалба е подадена в срок, допустима е за разглеждане и е основателна по съществото си.

Подадената от ищеца искова молба е била нередовна съгласно чл. 127 ал. 1 т. 4 и т. 5 от ГПК, както е приел и първоинстанционният съд. Дадените от съда по реда на чл. 129 ал. 2 от ГПК указания обаче не са подробни и точни и поради това исковата молба е останала нередовна.

Исковата молба съдържа множество факти и обстоятелства, настъпили в определен период от време, които обаче са дотолкова общи, хаотични и несистематизирани, че въз основа на тях не може да бъде индивидуализирано спорното материално право. Изискването за точно и ясно посочване на фактите и обстоятелствата, на които се основава претенцията, които да съответстват на вида на търсената от ищеца защита, цели да очертае предмета на делото и обема на дължимата на ищеца защита, като по този начин обезпечава законосъобразното провеждане на съдебното производство. В този смисъл, то не е проява на формализъм, нито отказ от правосъдие, в каквато насока са доводите в частната жалба.

Ищецът твърди причинени имуществени вреди от противоправното поведение на ответника, което се изразява в множество действия – по изключване на ищеца като съдружник в „Интертранс – 21“ ООД, неизготвяне на счетоводен баланс към датата на изключване, извършване на конкурентна дейност от ответника чрез друго дружество, довело до „изземване“ на бизнеса на дружеството, действия по определяне на дружествения дял на ищеца и доброволното му изплащане, неполучени дивиденди за периода на изключването му като съдружник. Намесена е процедурата по преобразуване, при все че не се твърди да е извършено вливане, сливане, разделяне, отделяне и отделяне на еднолично дружество или промяна на правната форма, а правните последици при промяна на съдружниците в ООД не представляват преобразуване по см. на чл. 262 и сл. от ТЗ. Твърди се отговорност на ищеца по чл. 627 от ТЗ за вреди от забава при неизпълнение на задължение за подаване на молба за откриване на производство по несъстоятелност, без да са посочени конкретни данни за вземането на ищеца, за наличието на свръхзадълженост на дружеството и за периода на забавата. Изложени са твърдения за нарушение на разпоредбите на Закона за защита на конкуренцията, без да се посочат предмета на дейност на двете дружества, какви активи за прехвърлени от едното на другото дружество, колко трудови договори са били прекратени, съответно – сключени с второто дружество и по какъв начин тези действия са относими към нарушенията на ЗЗК.

С уточняващата молба пък противоправните действия са сведени до несъставяне на нарочен счетоводен баланс, „завладяване“ на бизнеса чрез незаконно преобразуване на дружеството и учредяване на конкурентно дружество и прехвърляне на активи, договори и търговски отношения на новоучреденото дружество.

По отношение на вредата – същата е описана като намалената стойност на дружествения дял на ищеца в „Интертранс-21“ ООД, явяваща се като разликата на икономическата стойност на дружествения дял към момента на изключване на ищеца и икономическата стойност на дружествения дял към момента на възстановяването му, без да е посочено каква е същността на икономическата стойност на дружествения дял и по какъв начин, въз основа на какви счетоводни и финансови показатели се определя тя.

Всички тези противоречия следва да бъдат отстранени, като на ищеца бъдат дадени конкретни указания за отстраняване на нередовностите на исковата молба по чл. 127 ал. 1 т. 4 и т. 5 от ГПК в частта по предявения иск по чл. 45 от ЗЗД - според квалификацията, дадена в исковата молба. Ищецът следва да уточни и конкретизира всяко едно от твърдяните противоправни действия или бездействия на ответника, вкл. кога е извършено или е следвало да бъде извършено; твърдяните имуществени вреди също следва да бъдат посочени конкретно съобразно твърдяните конкретни действия или бездействия на ответника – кога са настъпили за ищеца, в какво се изразяват и в какъв размер са; какво представлява икономическата стойност на дружествения дял и въз основа на какви показатели се определя. Ищецът следва да посочи също съдружник ли е в „Интертранс-21“ ООД към датата на подаване на исковата молба и какво е участието му в капитала.

Цената на този иск, с оглед направеното от ищеца уточнение, е 30 000 лв. Той не е предявен като частичен, тъй като не е посочен размера на цялото вземане.

Внесена е и дължимата ДТ по предявения иск в размер на 1 200 лв.

Нередовностите на исковата молба по чл. 127 ал. 1 т. 3, 4 и 5 от ГПК, в частта по предявената при условията на евентуалност претенция по чл. 59 от ЗЗД за неоснователно обогатяване, не са отстранени с уточняващата молба. С оглед на това, на ищеца следва да бъдат дадени указания да посочи цената на този иск, да конкретизира претенцията като посочи конкретно в какъв размер и за какъв период са получените от ответника дивиденди; в какво се изразяват „получените ползи“ от завладяния бизнес чрез конкурентно дружество и в какъв размер са те;

какво представлява икономическата стойност на имуществото и на дяловете на ищеца в дружеството; в какво се изразява обедняването на ищеца.

Исковата молба е подадена от пълномощника адв. В. Д. и това се установява от Договора за правна защита и съдействие от 02.09.2021 год. и пълномощно от същата дата, представени едва с частната жалба. Те не са били представени с исковата молба, нито с уточняващата такава, а в исковата молба пълномощникът е посочен само като съдебен адресат, но видно от пълномощното, още при предявяване на исковете адв. Д. е имал представителна власт.

Предвид изложеното, обжалваното определение следва да бъде отменено и делото върнато на същия съд за повторно оставяне без движение на исковата молба с даване на конкретни указания за отстраняване на нередовностите по чл. 127 ал. 1 т. 4 и т. 5 от ГПК.

Водим от горното и на осн. чл. 278 от ГПК, Великотърновският апелативен съд:

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение № 287/15.10.2021 год. на Окръжен съд – Русе по т. д. № 257/2021 год. по описа на същия съд.

Връща делото на РОС за продължаване на съдопроизводствените действия съобразно мотивите на определението.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____